

...

Særligt bemærkes overfor de ... anførte bemærkninger om, at sagsøgte skulle have bragt sagsøger i en vildfarelse. Sagsøger har selv opsagt sit ansættelsesforhold og bærer selv ansvaret herfor.

Det gøres gældende, at de rejste krav slet ikke står i forhold til den omsætning, som sagsøger kunne have opnået ved en fortsættelse af revisionsvirksomheden, hvor han f.eks. i 2006 havde en omsætning på ca. kr. 85.000,-. Også af den grund må indklagede frifindes for de nedlagte påstande.

Der kan under ingen omstændigheder blive tale om at udbetale rådighedsløn, da sagsøgers stilling ikke er nedlagt.”

Landsrettens begrundelse og resultat

[redacted] havde før overgangen til statslig ansættelse den 1. november 2005 gennem en lang årrække haft bibeskæftigelse som revisorer, hvor de bistod enkeltpersoner og enkeltmandsvirksomheder. Bibeskæftigelsen var mundtligt aftalt med deres respektive kommunale arbejdsgivere, som ikke havde fundet anledning til at gribe ind over for den. Efter overgangen til statslig ansættelse var [redacted] som henholdsvis afdelingsleder og sagsbehandler i SKAT fortsat beskæftiget med ligning af navnlig aktie- og anpartsselskaber.

Spørgsmålet er herefter i første række, om [redacted] efter overgangen til statslig ansættelse havde krav på at fortsætte deres bibeskæftigelse som revisorer under henvisning til skatteforvaltningslovens § 69, stk. 1, hvorefter tjenestemænd overgår til ansættelse i staten på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår, sammenholdt med det, der er anført i forarbejderne til bestemmelsen, herunder Folketingets Skatteudvalgs betænkning af 25. maj 2005. Her er anført, at det forudsættes, at ”der ikke sker forringelser af løn- og andre ansættelsesvilkår som følge af overgangen frem til den 31. marts 2008, svarende til den 3-årige aftaleperiode på det statslige og kommunale område.”

Efter landsrettens opfattelse medfører tjenestemandslovens § 69, stk. 1, sammenholdt med forarbejderne hertil, ikke, at [redacted] havde krav på at fortsætte deres bibeskæftigelse som revisorer ud over, hvad der fulgte af tjenestemandslovens § 17. Det skyldes, at de mundtlige aftaler om bibeskæftigelse, som [redacted] sen havde indgået med deres respektive kommunale arbejdsgivere, lå inden for rammerne af tjenestemandsregulativets § 15. [redacted] adgang til beskæfti-

gelse før overgangen til ansættelse i SKAT var således reguleret af tjenestemandregulativets § 15, der svarer til tjenestemandlovens § 17. Den ændring af regelgrundlaget for bibeskæftigelse, der fandt sted ved overgangen til ansættelse i SKAT, indebærer derfor ikke en forringelse af [redacted] ansættelsesvilkår. En ændring af de faktiske forhold, som skyldes overgangen til ansættelse i SKAT, og som indebærer, at SKAT som ansættelsesmyndighed har en anden vurdering af [redacted] adgang til efter de tjenestemandretlige regler af have bibeskæftigelse som revisorer, kan således ikke sidestilles med en ændring af ansættelsesvilkårene og dermed være i strid med skatteforvaltningslovens § 69, stk. 1, sammenholdt med forarbejderne hertil.

Spørgsmålet er på dette grundlag, om SKATs indgreb over for [redacted] bibeskæftigelse lå inden for rammerne af tjenestemandlovens § 17, og om SKAT har overholdt de forvaltningsretlige regler og grundsætninger, der gælder ved et sådant indgreb.

Ifølge de retningslinjer for bibeskæftigelse i SKAT, som den 21. februar 2006 blev udsendt til alle medarbejdere, må medarbejdere, der er beskæftiget med SKATs kerneopgaver, ikke drive erhvervsmæssig revisionsvirksomhed vedrørende forhold, der ligger inden for SKATs ressortområde. Retningslinjerne gav dog mulighed for, at igangværende bibeskæftigelse af denne karakter ikke straks skulle ophøre, men kunne afvikles i perioden indtil den 1. november 2006. Der blev ikke foretaget undersøgelser af omfanget af bibeskæftigelse eller gennemført høring af berørte medarbejdere, før retningslinjerne blev udsendt.

Efter Kirsten Otbos forklaring kan det lægges til grund, at retningslinjerne for bibeskæftigelse, som også omtalt i retningslinjerne, udspringer af, at SKAT skal fremstå som upartisk og neutral, således at borgerne har fuld tillid til SKATs afgørelser, og at denne tillid efter direktionens opfattelse kan svækkes, hvis medarbejderne i kraft af bijob varetager andet end SKATs interesser. Som det fremgår af retningslinjerne, har de således til formål at sikre, at der er tillid, troværdighed og respekt om SKATs opgavevaretagelse, og at medarbejderne ikke kan mistænkes for at forfølge andre interesser end forvaltningens. Det fremgår endvidere, at SKATs enhedsorganisation bygger på en forudsætning om, at medarbejderne kan betjene kunder i hele landet, og at dette hensyn indgår i vurderingen af, om der er risiko for interessekonflikter.

Landsretten finder på denne baggrund, at SKATs retningslinjer for bibeskæftigelse har haft fornøden saglig begrundelse og ligger inden for rammerne af det skøn, som tilkommer ansættelsesmyndigheden efter tjenestemandslovens § 17. Hensynet til befolkningens almindelige tillid til skattemyndighederne og dermed skattesystemet er så tungtvejende, at SKAT efter landsrettens opfattelse har været berettiget til at bestemme, at medarbejdere, der er beskæftiget med blandt andet ligning, i almindelighed er afskåret fra at udøve erhvervsmæssig revisionsvirksomhed, uden at der ud fra medarbejderens arbejdsopgaver i SKAT og den erhvervsmæssige revisionsvirksomheds karakter skal foretages en nærmere vurdering af den konkrete risiko for interessekonflikter mv. Landsretten forudsætter dog, at helt atypiske tilfælde skal vurderes konkret i forhold til tjenestemandslovens § 17, jf. herom nedenfor.

Under hensyn til baggrunden for indførelsen af retningslinjerne finder landsretten endvidere, at retningslinjerne ikke gik videre, end formålet tilsagde. Hensynet til de enkelte medarbejdere, som blev ramt af retningslinjerne, har SKAT varetaget gennem aftrapningsordningen, som muliggjorde, at medarbejderne kunne fortsætte med deres bibeskæftigelse i en afviklingsperiode på ca. 8 måneder efter udsendelsen af retningslinjerne. Landsretten har under hensyn til baggrunden for indførelsen af retningslinjerne ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at SKAT skulle have indført en længere aftrapningsordning eller en dispensationsordning for de medarbejdere, der [redacted] efter aftale med deres respektive arbejdsgivere havde udøvet bibeskæftigelse som revisorer i mange år, og som havde betydelige indtægter ved bibeskæftigelsen. Landsretten finder endvidere, at SKAT ikke skulle have undersøgt, om sådanne medarbejdere kunne placeres i en passende stilling uden for kerneopgaverne, som gjorde det muligt for dem at fortsætte med deres bibeskæftigelse ud over aftrapningsperioden. Landsretten finder heller ikke, at SKAT i retningslinjerne skulle have vejledt medarbejderne herom. Det bemærkes herved, at SKAT i foråret 2006 – efter udsendelsen af retningslinjerne om bibeskæftigelse – gennemførte en ønskerunde, hvor alle ansatte kunne ønske et andet job.

Landsretten finder endvidere, at SKAT ikke har begået sagsbehandlingsfejl i forbindelse med fastsættelsen af retningslinjerne, som for de tjenstemandsansatte havde karakter af en generel tilkendegivelse om, hvordan SKAT agtede at anvende tjenestemandslovens § 17 på bibeskæftigelse som revisor. SKAT var på denne baggrund ikke forpligtet til at foretage høring af medarbejderne eller til i øvrigt at indhente nærmere oplysninger om medarbejdernes bibeskæftigelse, før retningslinjerne blev fastsat. Med den nævnte forudsætning om,

at helt atypiske tilfælde i givet fald vil blive vurderet konkret i forhold til tjenestemandslovens § 17, er retningslinjerne heller ikke udtryk for, at SKAT har afskåret enhver skønsudøvelse. Hertil kommer, at den vurdering, der efter retningslinjerne skal foretages af, om en medarbejder er beskæftiget med SKATs kerneopgaver, også indeholder et element af skøn.

Efter henvendelse [redacted] tilkendegav skattedirektør Peter Møller Jensen den 23. marts 2006 over for [redacted] og den 11. august 2006 over for [redacted], at deres hidtidige bibeskæftigelse med revisionsvirksomhed var uforenelig med deres ansættelse i SKAT og derfor skulle afvikles inden den 1. november 2006. På denne baggrund valgte [redacted] at afvikle sin hidtidige bibeskæftigelse pr. 1. november 2006, mens [redacted] valgte at fratæde med pension pr. 1. december 2006.

Det kan efter indholdet af [redacted] e-mails af henholdsvis 24. februar 2006 og 9. april 2006 lægges til grund, at de opfattede retningslinjerne for bibeskæftigelse som et forbud mod den bibeskæftigelse, de hidtil havde udøvet, og at deres mails havde til formål at søge forbuddet ændret eller at opnå en dispensation fra forbuddet. Det kan endvidere lægges til grund, at Peter Møller Jensen i forbindelse med de konkrete tilkendegivelser til [redacted] om at afvikle deres bibeskæftigelse alene har vurderet, om bibeskæftigelsen var omfattet af retningslinjerne, dvs. om [redacted] og [redacted] var beskæftiget med SKATs kerneopgaver, og om der var tale om erhvervsmæssig revisionsvirksomhed vedrørende forhold, der ligger inden for SKATs ressortområde. Peter Møller Jensens vurdering blev foretaget på grundlag af oplysningerne i [redacted] ils til Peter Møller Jensen samt oplysninger om indtægterne fra bibeskæftigelsen, som Peter Møller Jensen indhentede mundtligt fra [redacted]. Peter Møller Jensen overvejede ikke, om [redacted] kunne omplaceres til en anden stilling i SKAT, der ville give dem mulighed for fortsat at udøve deres bibeskæftigelse som revisorer.

Landsretten finder, at SKATs tilkendegivelser om, at [redacted] skulle afvikle deres bibeskæftigelse, efter det, der er anført ovenfor om de generelle retningslinjer, har haft fornøden saglig begrundelse og ligger inden for rammerne af det skøn, som tilkommer ansættelsesmyndigheden efter tjenestemandslovens § 17 [redacted]. [redacted] var utvivlsomt beskæftiget med SKATs kerneopgaver, og det var som anført ikke afgørende, om der konkret var risiko for interessekonflikter i forhold til deres bibeskæftigelse som revisorer. Allerede fordi [redacted] forhold

ikke kan anses som helt atypiske, har det ikke betydning, om Peter Møller Jensen var opmærksom på, at helt atypiske tilfælde i givet fald skulle vurderes konkret i forhold til tjenestemandslovens § 17, om nødvendigt ved forelæggelse for SKATs direktion, såfremt direktionen ikke havde delegeret denne vurdering til den lokale ledelse.

Efter en samlet vurdering finder landsretten, at det ikke har haft nogen betydning for tilkendegivelserne til [redacted], at Peter Møller Jensen ikke overvejede, om [redacted] kunne omplaceres til en anden stilling i SKAT, der ville give dem mulighed for fortsat at udøve deres bibeskæftigelse som revisorer.

Landsretten lægger i den forbindelse blandt andet vægt på, at [redacted] i mange år havde arbejdet med navnlig ligningsopgaver, at SKATs kerneopgaver må antages at omfatte en betydelig del af stillingerne i SKAT, at antallet af stillinger uden for kerneopgaverne derfor må antages at være forholdsvis begrænset, og at der i foråret 2006 – efter udsendelsen af retningslinjerne om bibeskæftigelse, og efter at [redacted] den 23. marts 2006 havde fået besked om at afvikle sin bibeskæftigelse – blev gennemført en ønskerunde, hvor alle ansatte i SKAT kunne ønske et andet job, hvilket hverken [redacted] benyttede sig af. For [redacted] vedkommende er der tillige lagt vægt på, at [redacted] efter Peter Møller Jensens forklaring ikke kunne være omplaceret til en anden passende stilling i Skattecenter Høje Taastrup, og at det i begyndelsen af 2007 ikke var muligt at omplacere [redacted] til en anden passende stilling i SKAT, som gav mulighed for fortsat bibeskæftigelse som revisor.

Landsretten finder endvidere, at SKAT i forbindelse med tilkendegivelserne over for [redacted] om at ophøre med deres bibeskæftigelse ikke har begået sagsbehandlingsfejl, der kan medføre økonomisk kompensation. Allerede fordi Peter Møller Jensens vurdering blev foretaget på grundlag af de faktiske oplysninger, som [redacted] og [redacted] selv havde givet ham, er regler om partshøring ikke tilsidesat, hvorved bemærkes, at der efter karakteren af den vurdering, som Peter Møller Jensen skulle foretage, ikke gjaldt en ulovbestemt pligt til partshøring med hensyn til retlige spørgsmål. De foreliggende oplysninger var endvidere tilstrækkelige til, at Peter Møller Jensen kunne vurdere [redacted] bibeskæftigelse i forhold til tjenestemandslovens § 17. Uanset om der måtte være mangler ved begrundelsen, har sådanne eventuelle mangler endvidere ikke haft konkret betydning for tilkendegivelserne over for [redacted] der som nævnt var saglige. [redacted] var i øvrigt bekendt med de generelle retningslinjer, som gengav retsgrundlaget, for deres vedkommende

tjenestemandslovens § 17, og de hovedhensyn, som begrundede tilkendegivelserne om, at deres bibeskæftigelse som revisorer var uforenelige med deres ansættelse i SKAT.

Landsretten frifinder derfor SKAT for [REDACTED]

I sagsomkostninger skal [REDACTED] hver betale 60.000 kr. til SKAT til dækning af udgifter til advokatbistand. Beløbene er fastsat under hensyn til sagernes værdi, omfang og forløb, herunder at sagerne er behandlet sammen, og at hovedforhandlingen er afviklet over tre retsdage.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, SKAT, frifindes for de af sagsøgerne, Dansk Told- & Skatteforbund som mandatar for [REDACTED], under disse sager nedlagte påstande.

I sagsomkostninger skal sagsøgeren, Dansk Told- & Skatteforbund som mandatar for [REDACTED] betale 60.000 kr. til sagsøgte, SKAT, og sagsøgeren, Dansk Told- & Skatteforbund som mandatar for [REDACTED] skal betale 60.000 kr. til sagsøgte, SKAT.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter afsigelsen af denne dom.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 12 NOV. 2009

R.j.v.

Jesper Olsen
kontorfuldmægtig